

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 581/2485

พนักงานอัยการโจทก์ นางสาวรณ อามระดิสจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 222., ม. 6 (20), ม. 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ใบมอบฉันทะไม่ใช่หนังสือสำคัญตามกฎหมายอาญามาตรา 6(20) (อ้างฎีกาที่ 1143/2482) กรณีที่จำเลยทำผิดหลายกระทงศาลไม่จำเป็นต้องเรียกกระทงลงโทษเสมอไปจำเลยทำหนังสือมอบฉันทะปลอมลายมือชื่อสามีจำเลยเพื่อขายฝากเรือนและห้องแถวในที่ดินโฉนดที่ ๒๗๙๘ ซึ่งมีชื่อสามีจำเลย และปลอมลายมือชื่อพยานในหนังสือมอบฉันทะนั้น นำไปแสดงต่อนางสมัคเพื่อขายฝากเรือนและห้องแถวเป็นเงิน ๖๐๐ บาท และพากันไปยังหออทะเบียนที่ดิน แล้วจำเลยนำใบมอบฉันทะปลอมไปแจ้งเท็จแก่เจ้าพนักงานทะเบียนที่ดิน เจ้าพนักงานหลงเชื่อจดข้อความเท็จลงในหนังสือขายฝากตามคำแจ้งของจำเลย แล้วจำเลยรับเงินจากนางสมัคทั้งนี้โดยจำเลยเจตนาทุจริตปิดความจริง เพื่อฉ้อโกงทรัพย์ของนางสมัค และเป็นการเสียหายแก่เจ้าพนักงานหออทะเบียนที่ดิน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยผิดตามกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๘,๒๒๓,๓๐๔ ให้รวมลงโทษจำเลยหนังสือมอบฉันทะรับ โจทก์อุทธรณ์ ขอให้ลงโทษจำเลยตามมาตรา ๒๒๔ และเรียกกระทงลงโทษศาลอุทธรณ์เห็นว่าใบมอบฉันทะไม่ใช่หนังสือสำคัญตามความหมายในมาตรา ๖(๒๐) ลงโทษตามมาตรา ๒๒๔ ไม่ได้ ส่วนข้อเรียกกระทงลงโทษเป็นดุลยพินิจของศาล จึงพิพากษายืน โจทก์ฎีกาศาลฎีกาเห็นว่าศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าใบมอบฉันทะไม่ใช่หนังสือสำคัญตามบทวิเคราะห์ศัพท์มาตรา ๖(๒๐)ชอบแล้วตั้งฎีกาที่ ๑๑๔๓/๒๔๘๒ วินิจฉัยไว้ ส่วนที่ศาลล่างวางโทษจำเลยไม่เรียกกระทงนั้นการที่จำเลยทำความผิดต่างกรรมต่างวาระศาลไม่จำเป็นต้องลงโทษจำเลยเรียกกระทงเสมอไปเพราะมาตรา ๗๑ ว่า ให้ลงโทษเรียกกระทงก็ได้ ไม่มีความบังคับให้ต้องเรียกกระทงลงโทษ จึงพิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์. ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 581/2485พนักงานอัยการโจทก์นางสาวรณ อามระดิสจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 222., ม. 6 (20), ม. 30ใบมอบฉันทะไม่ใช่หนังสือสำคัญตามกฎหมายอาญามาตรา

คำพิพากษา

6(20) (อ้างฎีกาที่ 1143/2482) กรณีที่จำเลยทำผิดหลายกระทงศาลไม่จำเป็นต้องเรียกกระทงลงโทษเสมอไปจำเลยทำหนังสือมอบฉันทะปลอมลายมือชื่อสามีจำเลยเพื่อขายฝากเรือนและห้องแถวในที่ดินโฉนดที่ ๒๗๙๘ ซึ่งมีชื่อสามีจำเลย และปลอมลายมือชื่อพยานในหนังสือมอบฉันทะนั้น นำไปแสดงต่อนางสมัคเพื่อขายฝากเรือนและห้องแถวเป็นเงิน ๖๐๐ บาท และพากันไปยังหออทะเบียนที่ดิน แล้วจำเลยนำใบมอบฉันทะปลอมไปแจ้งเท็จแก่เจ้าพนักงานทะเบียนที่ดิน เจ้าพนักงานหลงเชื่อจดข้อความเท็จลงในหนังสือขายฝากตามคำแจ้งของจำเลย แล้วจำเลยรับเงินจากนางสมัคทั้งนี้โดยจำเลยเจตนาทุจริตปิดความจริง เพื่อฉ้อโกงทรัพย์ของนางสมัค และเป็นการเสียหายแก่เจ้าพนักงานหออทะเบียนที่ดิน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยผิดตามกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๘,๒๒๓,๓๐๔ ให้รวมลงโทษจำเลย หนังสือมอบฉันทะรับ โจทก์อุทธรณ์ ขอให้ลงโทษจำเลยตามมาตรา ๒๒๔ และเรียกกระทงลงโทษศาลอุทธรณ์เห็นว่าใบมอบฉันทะไม่ใช่หนังสือสำคัญตามความหมายในมาตรา ๖(๒๐) ลงโทษตามมาตรา ๒๒๔ ไม่ได้ ส่วนข้อเรียกกระทงลงโทษเป็นดุลยพินิจของศาล จึงพิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่าศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าใบมอบฉันทะไม่ใช่

หนังสือสำคัญตามบทวิเคราะห์ศัพท์มาตรา ๖(๒๐)ชอบแล้วตั้งฎีกาที่ ๑๑๔๓/๒๔๘๒ วินิจฉัยไว้ ส่วนที่ศาลล่างวางโทษจำเลยไม่เรียงกะทงนั้นการที่จำเลยทำความผิดต่างกรรมต่างวาระศาลไม่ จำต้องลงโทษจำเลยเรียงกะทงเสมอไป เพราะมาตรา ๗๑ ว่า ให้ลงโทษเรียงกะทงก็ได้ ไม่มีความ บังคับให้ต้องเรียงกะทงลงโทษ จึงพิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์.(ว.จ. นิติสารไพศาล-อรรถกฤต ข.เพ็ญชาติ-ธรรมบัณฑิต)แหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกา หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา: จำเลยทำ หนังสือมอบฉันทะปลอมลายมือชื่อสามีจำเลยเพื่อขายฝากเรือนและห้องแถวในที่ดินโฉนดที่ ๒๗๙๘ ซึ่งมีชื่อสามีจำเลย และปลอมลายมือชื่อพยานในหนังสือมอบฉันทะนั้น นำไปแสดงต่อนาง สมัคเพื่อขายฝากเรือนและห้องแถวเป็นเงิน ๖๐๐ บาท และพากันไปยังหออทะเบียนที่ดิน แล้ว จำเลยนำใบมอบฉันทะปลอมไปแจ้งเท็จแก่เจ้าพนักงานทะเบียนที่ดิน เจ้าพนักงานหลงเชื่อจด ข้อความเท็จลงในหนังสือขายฝากตามคำแจ้งของจำเลย แล้วจำเลยรับเงินจากนางสมัคทั้งนี้โดย จำเลยเจตนาทุจริตปิดความจริง เพื่อฉ้อโกงทรัพย์ของนางสมัค และเป็นการเสียหายแก่ เจ้าพนักงานทะเบียนที่ดิน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยผิดตามกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๘,๒๒๓,๓๐๔ ให้รวมลงโทษจำเลย หนังสือมอบฉันทะรับ โจทก์อุทธรณ์ ขอให้ลงโทษจำเลยตาม มมาตรา ๒๒๔ และเรียงกะทงลงโทษศาลอุทธรณ์เห็นว่าใบมอบฉันทะไม่ใช่หนังสือสำคัญตาม ความหมายในมาตรา ๖(๒๐) ลงโทษตามมาตรา ๒๒๔ ไม่ได้ ส่วนข้อเรียงกะทงลงโทษเป็นดุลยพินิจ ของศาล จึงพิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่าศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าใบมอบฉันทะไม่ใช่ หนังสือสำคัญตามบทวิเคราะห์ศัพท์มาตรา ๖(๒๐)ชอบแล้วตั้งฎีกาที่ ๑๑๔๓/๒๔๘๒ วินิจฉัยไว้ ส่วนที่ศาลล่างวางโทษจำเลยไม่เรียงกะทงนั้นการที่จำเลยทำความผิดต่างกรรมต่างวาระศาลไม่ จำต้องลงโทษจำเลยเรียงกะทงเสมอไป เพราะมาตรา ๗๑ ว่า ให้ลงโทษเรียงกะทงก็ได้ ไม่มีความ บังคับให้ต้องเรียงกะทงลงโทษ จึงพิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์.

องค์คณะ

ว.จ. นิติสารไพศาล · อรรถกฤต ข.เพ็ญชาติ · ธรรมบัณฑิต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/581/2485>